

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

78. An reus ad mortem damnatus, si pridie Eucharistiam ex deuotione sumpsit, possit in ipso die supplicij denuo illam sumere, si cibum ex inaduertentia sumpsit, si postea poenitens facti vellet ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

iterum communicare, non esse illi communionem denegandam; non est cur hæc Pontificis facultas limitanda sit ad solam communionem ante cibum: tum quia ad hanc necessaria non erat noua Pontificis declaratio, & facultas, cum etiam Concilia hanc facultatem infirmo concedant de communicando sepius in eadem infirmitate, vt aperte illam concedit Concilium Mediolanense V. sub titulo, *Que ad Sanctissime Eucharistie Sacramentum pertinent, Canone penultimo*; ergo aliquid amplius concedit hic Pontifex infirmo, quod non concedunt Concilia: hæc autem est facultas, in eadem infirmitate communicandi etiam per modum Viatici: tum quia illa verba. *Et si dies aliquot vixerit*, consulto sunt posita, vt nimirum non statim semel sumpto Viatico, concedenda sit illi iterum communicatio per modum Viatici iuxta communem sententiam Doctorum, quia saltem requirunt vnam hebdomadam inter vnam & alteram communionem per modum Viatici: tum quia, cum Pontifex duas apponat condiciones, vt æger licite possit iterum in eadem infirmitate communicare, si aliquot dies vixerit, vel mortis periculum euaserit; cumque posterior intelligenda sit de pura communionem, cum per modum Viatici non liceat, nisi in mortis periculo illud accipere, prior conditio intelligenda erit de communionem etiam per modum Viatici; nam per particulam disiunctiuam, vel, Pontifex satis declarat, aliud intendere in vno, atque in alio membro. Et hæc omnia docet Amicus in *Curs. Theol. tom. 7. disp. 47. sect. 2. num. 11. Palqualig. in Theol. tom. 2. contr. 111. sect. 4. num. 21. cum seqq.* Videat modo P. Hurtadus, si hanc sententiam nota falsitatis inurere debeat: ergo falsam opinionem Paulus V. in Rituali docuit. Apage hoc dicere, excessit igitur doctissimus Vir in supra citatis verbis, & censura; sicuti etiam non benefestatur esse praxim Ecclesiæ semel tantum præbere Viaticum infirmis non ieiunis, nam consuetudo Ecclesiæ est in contrarium, vt omnibus patet.

RESOL. LXXVIII.

An reus ad mortem damnatus, si pridie Eucharistiam sumpserit, possit in illo die supplicij denuo illam sumere, si cibum ex inaduertentia sumpserit?

Et quid, si forsan cibum aduertens sumpserit, si postea penitens facti vellet communicare?

Et docetur sanum damnatum ad mortem, si iudex nolit expectare, posse, imò debere Eucharistiam non ieiunum accipere eodem die supplicij, si ieiunus non possit?

Sed aduertitur eodem die plebendum capite teneri ieiunare donec sumpserit Eucharistiam, modo ieiunare possit absque notabili in commodo, sicut etiam agrotus, si commode potest, tenetur accedere ieiunus ad Eucharistiam sumendam.

Et asseritur duobus, aut tribus, diebus imò & pluribus sequentibus, si adhuc perseverat mortis articulus, vel periculum, posse infirmum non ieiunum communicare. Ex part. 9. tr. 6. Misc. 1. Ref. 41. alis 42.

Sup. hoc in duabus Ref. seqq. & supra in Ref. 74. §. penult. prope finem, verbi siue violentæ, sed lege eam per totam, & alias eius primæ not.

§. 1. **A**ffirmatiuè respondet Quintanaduënas in *Theolog. moral. tom. 1. tr. 4. singul. 14. num. 5.* vbi sit ait: [Difficultas est, an si mortis damnatus pridie ante supplicium ex deuotione, non pro Viatico, Eucharistiam sumpserit, (nam hoc reseruauit ad ipsum supplicij diem, vel ut communicare in ipso: ac cibum iam vel ex obliuione, aut inaduertentia, vel ex aliquali corporis infirmitate sumpserit; vtrum possit tunc non ieiunus communicare? Respondeo, posse: quia tunc certè est in mortis periculo, imò & in

articulo, iuxta Rodriguez *quest. 62. tom. 1. artic. 7.* præsertim cum ille iam cibum sumpserit, & differendum non sit supplicium, ac proinde non valet ieiunus communicare. Huic sententiæ maxime fauere Nauaricus *lib. 5. tit. de penitent. consil. 40.* Suarez *sup. Layman lib. 5. tract. 4. c. 6. num. 20.* Reginaldus *tom. 1. lib. 29. cap. 6.* Coninch *quest. 80. art. 3. num. 50.* Zambranus *sup. num. 3.* Henriquez *lib. 8. cap. 50. num. 2.* Bonacina *de Euchar. dist. 4. part. 2. n. 21.* Bartholomæus ab Angelo *dial. 4. §. ... Villalobos tom. 1. tract. 7. disp. cult. 39. tit. 21.* Syluius in 3. part. *quest. 80. art. 8. & alij* docentes, sanum damnatum morte, si iudex nolit expectare, posse, imò debere Eucharistiam non ieiunum accipere eodem supplicij die, si ieiunus non possit. Et ita fecisse cū quodam reo plebendo Guæterum Archiepiscopum Granatensem, & tunc Zambranus, & Henriquez *vbi supra.*

2. Præterea adderem, quod si non ieiunus propter aliquam causam accipit per Viatico, die ante mortem, Eucharistiam; & in ipso supplicij die non solum ex necessitate, sed etiam ex ignorantia, vel inaduertentia cibum sumpserit, si vellet iterum Eucharistiam suscipere post cibi sumpcionem, possit; imò etiam forsan possit, si aduertens sumpserit, sed postea penitens facti vellet communicare: quia videtur iure suo, & adhuc est in mortis periculo, & incapax recipiendi Eucharistiam non ieiunus. Hæc sententia videtur esse, quam Doctores n. m. 1. asserunt, dicentes duobus, aut tribus diebus, imò & pluribus sequentibus, si adhuc perseverat mortis periculum, Ref. 41. posse infirmum non ieiunum communicare. Que sententiam magis virget in hoc reo, quem certò scilicet alio die amplius non communicaturum. Sed adde cum Coninch, & Bonacina *supra*, cum, qui aduertit, se eo die plebendum capite, teneri ieiunare, donec sumpserit Eucharistiam, modo ieiunare possit absque notabili in commodo; sicut etiam agrotus, si commode potest, tenetur accedere ieiunus ad Eucharistiam sumendam.] Et hæc omnia docet Quintanaduënas *loc. citato*, cui adde Hurtadum *de Sac. Euchar. dist. 5. diff. 16.* Eligium Bassaui *in Flor. Theol. mor. verb. Communio sacra, num. 25.* & Escobar *Theol. mor. tr. 3. exam. 6. cap. 5. n. 62.*

RESOL. LXXIX.

An ille, cui Princeps iubet mortem inferri eadem die absque dilatione, sit communicandus etiam non ieiunus?

Et notatur non esse necessarium tempus viginti horarum inter sumpcionem Eucharistie, & incipiendam mortem intercurre.

Imò docetur posse Sacramentum Eucharistie ministrari damnatis ad patibulum ante vnam horam mortis.

Et an quauis pridie ad mortem esset sumpta Eucharistia a damnato, si tamen deuotionis causa ipse die mortis vellet iterum se communicare, esset magis praxim illi Eucharistiam dare, quam Communionem suspendere. Ex part. 3. tr. 6. & Misc. 2. 4. Ref. 39.

§. 1. **A**ffirmatiuè respondeo cū Villalob. *in sum. tom. 1. tract. 7. diff. 39. num. 11.* Zambranus *lib. 8. cap. 5. n. 1.* Suarez *in 3. part. tom. 3. §. 80. disp. 68. tit. 20.* Syluius *in 3. p. q. 80. art. 8.* Reginaldo *in præced. tom. 2. lib. 29. cap. 6. q. 1. sect. 2. n. 20.* & Coninch *de Sac. q. 90. art. 7. num. 50.* vbi sic asserit. Quado quis est in præfenti periculo mortis, siue id fiat ratione morbi, siue quod supplicio afficiendus suscipere potest